

## LA LIBRERÍA

*La librería*, d'Isabel Coixet, és una adaptació de la novel·la *The Bookshop* de Penelope Fitzgerald. Florence Green, la protagonista, és una dona que s'ha quedat viuda i ha decidit obrir una llibreria a Hardborough, un lloc allunyat de les revolucions socials que tenien lloc als grans centres urbans, als anys 50 del segle passat. És el somni que tenien amb el seu marit quan es van conèixer. Les seves il·lusions toparan amb la resistència de Violet Gamart, una gran dama que domina la vida dels seus conciutadans des del seu pedestal.

La pel·lícula descriu molt bé la tipologia dels habitants de la localitat, extrapolables a qualsevol altra localitat. El pescador pragmàtic i gens avesat a la lectura; Edmund Brundish, l'intel·lectual aristòcrata que viu aïllat a la seva mansió; Milo North, l'oportunista de la BBC que aprofita totes les ocasions pel benefici propi; el general, marit de la Violet que, malgrat representar l'estament militar, no té cap mena de poder; Kattie, la nena espabil·lada que treballa a la llibreria; el nebot de la Violet que és diputat al Parlament; l'advocat de la Florence. Tots els personatges són simples titelles de la Violet, que utilitza totes les seves astícies per desfer-se del projecte de la Florence. Tots excepte dos: en Brundish i la Kattie.

La Florence ha adquirit una mansió antiga per instal·lar-hi la seva llibreria. El negoci tira endavant, i la Florence fa arribar a en Brundish *Fahrenheit 451* de Ray Bradbury i li demana assessorament per fer una comanda de *Lolita* de Vladímir Nabokov. Les relacions entre ells dos són molt cordials, tot el contrari del que passa amb la Violet, que malgrat haver invitat la Florence a una festa a casa seva, no la pot veure. La Violet pretenia obrir un centre cultural al lloc on la Florence ha posat la seva llibreria. Aquí hi ha una de les claus de la pel·lícula: destruir la cultura (llibreria) en nom de la cultura (centre cultural). El centre cultural permetria a la Violet fer ostentació de ser una mecenes de la cultura, quan l'autèntica mecenes de la cultura és la Florence amb la seva llibreria. La cultura està en els llibres, que sempre et fan companyia, com diu la Florence. Llegir és dialogar amb algú altre que t'obre nous horitzons. No és per casualitat el llibre que fa arribar a en Brundish sigui el llibre de Ray Bradbury i que li demani assessorament pel llibre de Nabokov. Ni que

tregui de l'aparador les il·lustracions pornogràfiques, per molt que agradin a la gent. La literatura no ha de complaure, ha de fer pensar.

La Violet es serveix de la seva astúcia i del seu poder per desfer-se de la Florence: del seu nebot per fer apovar una llei al Parlament sobre edificis antics que obligarà a la Florence a abandonar la seva llibreria; de l'inspector de l'escola que obligarà la Kattie a deixar de treballar a la llibreria; d'en Milo per denunciar a la Florence; del pescador per oferir-li la seva peixateria com a local per a la llibreria. Finalment la Florence haurà d'abandonar la llibreria i marxar del poble, malgrat les intercessions d'en Brundish davnat la Violet perquè la deixés tranquil·la. Però la Violet, finalment, no se'n sortirà amb la seva, perquè la Kattie provocarà un incendi en el local, just quan la Florence agafava el vaixell per abandonar la localitat. És el contra-símbol de *Fahrenheit 451*: allà els bombers cremaven llibres perquè feien pensar i això era considerat perjudicial. Aquí es crema el local que havia d'allotjar un centre cultural, un fals símbol de la cultura.

JOSEP HEREU